

**БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ ІНСТИТУТ
НЕПЕРЕВНОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ**

**НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ПЕДАГОГІЧНИХ НАУК УКРАЇНИ
ДЗВО «УНІВЕРСИТЕТ МЕНЕДЖМЕНТУ ОСВІТИ»
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ ІНСТИТУТ НЕПЕРЕВНОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ
Кафедра педагогіки, психології та менеджменту**

ЗАТВЕРДЖЕНО
Вченю радою
Білоцерківського інституту неперевної
професійної освіти
«30» грудня 2024 року протокол № 10

Введено в дію наказом директорки
Білоцерківського інституту неперевної
професійної освіти
від 31 грудня 2024 року № 01-01/53-О.Д.
Директорка В.В. Сидоренко

**МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ
до написання курсових робіт
з дисципліни «Сучасні теорії соціальної психології»
для здобувачів освітигалузі знань 05 Соціальні та поведінкові науки
спеціальності 053 Психологія**

форма навчання: заочна

РОЗГЛЯНУТО І СХВАЛЕНО
на засіданні кафедри педагогіки,
психології та менеджменту
Білоцерківського інституту неперевної
професійної освіти
(протокол № 14 від «26» грудня 2024 р.)

завідувач кафедри

Ю.С. Герасименко

Біла Церква 2024

УДК 316.6:378](072)

Рекомендовано до друку Вченуою радою Білоцерківського інституту
неперервної професійної освіти
(протокол № 10 від «30» грудня 2024 року)

Рецензенти:

Коссова-Сіліна Галина Олександрівна - завідувачка кафедри технологій навчання, охорони праці та дизайну Білоцерківського інституту неперервної професійної освіти ДЗВО «УМО» НАПН України, кандидатка педагогічних наук, доцентка;

Клочко Алла Олексіївна - президентка ГО «Результативний старт ультраактивного розвитку суспільства», тренерка, фасилітаторка програми «Активні Громадяни» Британської Ради в Україні, докторка психологічних наук, професорка.

Методичні рекомендації до написання курсових робіт з дисципліни «Сучасні теорії соціальної психології» для здобувачів освіти галузі знань 05 Соціальні та поведінкові науки спеціальності 053 Психологія заочної форми навчання / упорядник Н.Г. Торба. Біла Церква: БІНПО, 2024, 21 с.

Метою представлених методичних рекомендацій є надання теоретичної і практичної допомоги здобувачам вищої освіти при виконанні курсової роботи з дисципліни «Сучасні теорії соціальної психології». У методичних рекомендаціях розглядається зміст, структура, алгоритм виконання, вимоги до оформлення та процедура захисту курсової роботи.

Для магістрів спеціальності 053 «Соціальні та поведінкові науки», керівників курсових робіт та науково-педагогічних працівників, які здійснюють організацію і управління науково-дослідницькою діяльністю студентів.

ЗМІСТ

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ.....	4
2. ОРГАНІЗАЦІЯ ВИКОНАННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ.....	5-6
3. УЗАГАЛЬНЕНИЙ АЛГОРИТМ ВИКОНАННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ.....	6-9
4. ВИМОГИ ДО ОФОРМЛЕННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ.....	9-13
5. ПОЛІТИКА ЗАПОБІГАННЯ АКАДЕМІЧНОМУ ПЛАГІАТУ	14
6. ПІДГОТОВКА ТА ЗАХИСТ КУРСОВОЇ РОБОТИ.....	14-15
7. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ.....	15-17
ДОДАТКИ.....	20

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ.

Курсова робота з психології є самостійною, теоретико - практичною роботою здобувачів освіти і однією із важливих форм підготовки висококваліфікованих фахівців.

Курсова робота розвиває творчу уяву здобувачів освіти, активність, ініціативність, самостійність, вчить систематизувати матеріал. Під час виконання курсової роботи здобувачі освіти розширяють коло знань, закріплюють набуті в процесі навчання уміння самостійно досліджувати і аналізувати праці науковців в галузі психології.

Курсова робота передбачає виявлення загальної підготовки здобувачів освіти на певному етапі навчання. Виконання роботи як однієї з основних форм самостійного дослідження націлює здобувачів освіти на творчі пошуки як у питаннях відбору, опрацювання і використання наукової літератури, так і в питаннях систематизації та аналізу дидактичного та методичного матеріалу.

Написання курсової роботи вимагає наполегливої, систематичної праці, оскільки вона містить в собі всі основні елементи науково-дослідної та науково - методичної роботи. Курсова робота повинна мати певне практичне спрямування.

Виконання курсової роботи з психології має на меті:

- систематизацію, закріплення й розширення теоретичних та практичних знань, формування дослідницьких умінь;
- розвиток у майбутніх психологів навичок самостійної роботи та оволодіння методикою психологічного дослідження при розв'язанні актуальних проблем психологічної науки.

У процесі дослідницької роботи здобувачі освіти розвивають і вдосконалюють такі навички:

- самостійно формулювати проблему;
- визначати об'єкт і предмет, мету й завдання дослідження;
- здійснювати пошук і підбір потрібної інформації;
- логічно і послідовно висловлювати свої думки, пропозиції, робити аргументовані висновки щодо теоретичного матеріалу, явищ та фактів психічної реальності;
- грамотно оформлювати науково-дослідницький матеріал;
- публічно захищати виконану курсову роботу (створювати презентацію, робити наукове повідомлення, відповідати на запитання, аргументувати власну точку зору тощо).

2. ОРГАНІЗАЦІЯ ВИКОНАННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ

Здобувачі вищої освіти, які успішно опанували дисципліни відповідної освітньої програми, допускаються до виконання курсової роботи.

Робота над курсовими роботами з психології здобувачами освіти проводиться поетапно:

1. Вибір теми курсової роботи та висвітлення її актуальності.
2. Складання списку літератури з теми дослідження.
3. Складання плану курсової роботи.
4. Вивчення і аналіз літератури з теми дослідження.
5. Написання вступу до курсової роботи.
6. Робота над теоретичною частиною дослідження. Збір фактичного матеріалу.
7. Підготовка матеріалів до практичного дослідження (тиражування тестів, анкет, складання таблиць реєстрації результатів дослідження).
8. Проведення досліджень, обробка результатів.
9. Формульовання висновків проведеного дослідження, оформлення додатків до курсової роботи.
10. Завершення оформлення роботи, підготовка до захисту.
11. Захист курсової роботи.

Наказом БІНПО за кожним здобувачем освіти закріплюється тема курсової роботи. При виборі теми враховуються інтереси і нахили здобувача освіти, його власний практичний досвід, наукові інтереси. Курсова робота виконується під час самостійної роботи.

Керівництво та контроль.

- Керівники курсових робіт призначаються з числа найбільш кваліфікованих та досвідчених викладачів фахових дисциплін. У процесі виконання курсової роботи керівник проводить групові та індивідуальні консультації.
- Керівник на першій консультації знайомить здобувачів освіти із тематикою курсових робіт, роз'яснює значення, вимоги до виконання і оформлення, демонструє кращі зразки робіт, повідомляє термін їх виконання, складає графік консультацій, знайомить з навчально-методичною літературою..
- Керівник курсової роботи складає графік консультацій та вказує термін подачі роботи на перевірку. Графік консультацій доводиться до відома здобувачів освіти. Поточний контроль за

виконанням курсових робіт керівник здійснює в позанавчальний час згідно з графіком консультацій.

- Зміст курсової роботи оцінюється згідно з визначеними критеріями

3. УЗАГАЛЬНЕНИЙ АЛГОРИТМ ВИКОНАННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ.

1. Структура курсової роботи

Курсову роботу здобувачі освіти виконують самостійно, дотримуючись рекомендованої структури та вимог до технічного оформлення. Курсова робота має характер цілісної, завершеної роботи щодо змісту та вичерпності теми. В роботі повинні бути представлені всі основні складові частини:

1. Титульна сторінка
2. Зміст (або план)
3. Перелік умовних скорочень (у разі потреби)
4. Вступ
5. Основна частина з відповідними розділами та підрозділами
6. Висновки
7. Додатки
8. Список використаної літератури

Титульна сторінка включає в себе:

1. Назву освітнього закладу закладу
2. Назву теми.
3. Вид роботи, назву предмета, спеціальності та прізвище того, хто виконує роботу.
4. Прізвище та ініціали керівника роботи.
5. Місце, рік виконання роботи.

Титульна сторінка оформлюється без малюнків (Див. додаток А)

Зміст розташовується на початку роботи відразу після титульної сторінки. У ньому зазначають назви розділів і основних підрозділів, сторінки роботи, на яких уміщено ці назви. (Див. додаток Б)

Вступ курсової роботи повинен бути максимально стислим, лаконічним і висвітлювати такі обов'язкові моменти:

- a) обґрунтування вибору теми, її актуальність;
- б) визначення мети і завдання роботи, предмету і об'єкту дослідженого проблеми;
- в) гіпотеза дослідження (якщо робота має дослідницький характер);

- г) методи дослідження.
- д) практичне значення отриманих результатів

Вступ до курсової роботи не поділяється на підрозділи, в ньому не виділяються окремими заголовками чи підрозділами висловлювані питання.

У вступі розкривається сутність і стан розробки наукової проблеми та її значущість, обґрутується необхідність проведення дослідної роботи, а також подається загальна характеристика курсової роботи в рекомендованій нижче послідовності. У вступі необхідно чітко описати актуальність дослідження, сформулювати мету, завдання, об'єкт, предмет, методи дослідження, практичну значущість, апробацію дослідження.

Актуальність теми (обґрутування доцільності роботи). Актуальність та ступінь досліджуваної проблеми розкривається шляхом стислого аналізу наукових доробків учених із даного питання і порівняння існуючих розв'язків проблеми. На основі обґрутованих протиріч визначається проблема, на розв'язання якої і буде спрямоване дослідження.

Мета дослідження полягає у встановленні, виявленні наукових фактів, формулюванні закономірностей, обґрутуванні, найбільш ефективних шляхів вирішення досліджуваної проблеми. Тому при її формулюванні доцільно вживати ключові слова: «визначити», «дослідити», «виявити», «встановити», «обґрунтувати», «довести», «перевірити», «розробити» тощо.

Завдання дослідження - це послідовні етапи дослідницької роботи, спрямовані на досягнення поставленої мети. Завдання повинні розкривати та конкретизувати мету дослідження і в загальному підсумку повинні бути адекватні цій меті.

Об'єкт дослідження - це частина реальної дійсності, яка підлягає дослідженню, тобто процес або явище, що породжує проблемну ситуацію, і обране для вивчення.

Предмет дослідження - це особлива проблема, окрім сторони об'єкту, його властивості і особливості, які повинні бути досліджені в роботі, не виходячи за межі досліджуваного об'єкту. Зазвичай формулювання предмета дослідження міститься у відповіді на запитання: що вивчається?

Гіпотеза дослідження - наукове припущення, яке висувається для пояснення певних фактів, явищ чи процесів, і яке необхідно підтвердити чи заперечити. Гіпотеза передбачає шляхи розв'язання основного питання і тому вона потребує перевірки. При проведенні дослідження може перевірятись не один, а декілька припущень (гіпотез). У таких випадках існує більша вірогідність одержання позитивних результатів.

В окремих роботах гіпотеза може бути відсутня.

Методи дослідження - це способи дослідження, підходи до вивчення

явищ, планомірний шлях наукового пізнання до встановлення істини. У курсовій роботі подають перелік використаних методів дослідження для досягнення поставленої мети. Щоб отримати достовірні результати, рекомендується використовувати різні методи.

Корегування змісту структурних елементів вступу може здійснюватися на завершальному етапі написання курсової роботи.

Основна частина курсової роботи поділяється на теоретичну і практичну (експериментальну) частини.

Основна частина курсової роботи складається з 2-х розділів, кожен з яких поділяється на декілька підрозділів. Назви розділів формулюють стисло і чітко.

В першому розділі розкривається тема роботи, подаються опис та аналіз матеріалу, оцінка факторів і явищ, підкріплени даними наукової літератури, узагальненнями і висновками з окремих теоретично обґрунтованих висвітлювання питань. Розташування розділів і підрозділів повинно забезпечити послідовність, взаємозв'язок викладу, логічний перехід від одного питання до іншого.

В експериментальній частині (другому розділі) курсової роботи на підставі проведеного аналізу обґрунтовується напрямок розробки чи пропозицій і викладається їх зміст з необхідною аргументацією, розрахунками, схемами тощо. Практична частина роботи може включати спостереження здобувача освіти під час науково-виробничої практики, аналіз власної фахової діяльності за проблемою дослідження; опис методики психологічного експерименту, результати кількісного та якісного аналізу експериментальної роботи..

Дослідження може подаватись у вигляді схем, таблиць, діаграм, на яких конкретно показано ступінь досягнення поставленої мети. Наприкінці кожного розділу роботи потрібно формулювати висновки до певного розділу.

Висновки. У розділі висвітлюється ступінь досягнення поставленої мети шляхом систематизації в інтегрованому вигляді всього змісту та результатів роботи. Цей розділ повинен показувати (скажімо, члену комісії, який мало знайомий з роботою, але зобов'язаний мати аргументи для об'єктивного оцінювання роботи): важливість, значимість і актуальність проблеми, яким чином вона вивчалася і аналізувалася, що показав аналіз, які додаткові дослідження були зроблені, чому для вирішення проблеми були обрані саме таки шляхи, що конкретно розроблено у роботі.

Список використаних джерел. До списку джерел включаються наукові публікації різного рівня, архівні джерела, що використовувалися автором для обґрунтування позицій своєї роботи. Посилання на літературу подаються

відповідно до прийнятих стандартів, наприклад [1, с. 34].

Список використаної літератури та джерел є обов'язковим елементом курсової роботи. Змістовність списку дає уявлення про те, наскільки глибоко здобувач вищої освіти зумів ознайомитись зі станом досліджуваної проблеми.

У списку використаної літератури та джерел подається перелік підручників, посібників, статей із журналів, брошур, довідників, інтернет - посилань і т.д., що використовувались у час виконання роботи (не менше 25 найменувань і не більше 45), перелік укладається відповідно до вимог оформлення списку бібліографічних джерел.

Перевагу слід надавати джерелам останніх 5-6 років видання. Бажано щоб близько 70 % використаних джерел були наукові видання у фахових виданнях і наукових монографіях. Список використаної літератури та джерел виконують, як правило, в алфавітному порядку.

Додатки. Курсова робота може включати такий структурний підрозділ як ДОДАТКИ, до яких входять таблиці, рисунки, графіки, анкети, тести, програми бесід, програми спостережень, питання до інтерв'ю з досліджуваними, методичні розробки тощо. Додатки розміщують в порядку появи посилань у тексті. Крім таблиць, рисунків, графіків, сюди можуть бути включені анкети, трести, програми бесід, програми спостережень, питання до інтерв'ю, методичні розробки тощо.

4. ВИМОГИ ДО ОФОРМЛЕННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ

ПРАВИЛА ОФОРМЛЕННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ

Загальні вимоги. Курсову роботу друкують на комп'ютері з одного боку аркуша білого паперу формату А-4 (210x297 мм) з полуторним міжрядковим інтервалом.

Оптимальний обсяг курсової роботи 40-45 сторінок друкованого тексту. Текст курсової роботи необхідно друкувати, залишаючи поля: вгорі, внизу - 20 мм, з лівого боку - 30 мм, з правого боку - 15 мм. Абзац - 1,25. Шрифт - Times New Roman, кегль - 14. Шрифт друку повинен бути чітким, чорного кольору, середньої жирності.

Заголовки структурних частин курсової роботи, а саме: ЗМІСТ, ВСТУП, РОЗДІЛ, ВІСНОВКИ, СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ, ДОДАТКИ друкують великими літерами симетрично до тексту.

Заголовки підрозділів друкують з абзацу маленькими літерами (крім першої літери, яка друкується великою). Крапка в кінці заголовків не ставиться. Якщо заголовок складається з двох або більше речень, їх розділяють крапками.

Відстань між заголовком структурних частин (розділів) та підрозділів повинна дорівнювати 2 інтервалам.

Кожен розділ роботи слід починати з нової сторінки.

При друкуванні тексту слід чітко диференціювати тире та дефіс. Дефіс - це коротка риска (-), що вживається як знак переносу частин слова з одного рядка на інший або як з'єднувальна риска між словами, наприклад: „навчально-виховний процес”. Тире (-) ставиться перед перед узагальнюючим словом, що стоїть після однорідних членів речення, тощо, наприклад: „психологія натовпу - це ...”, „С.Д. Максименко - психолог-практик, психолог-теоретик”.

Нумерація сторінок тексту наскрізна до останньої сторінки додатків. Номер сторінки проставляється арабськими цифрами в правому верхньому куті без знака №. На титульній сторінці номер сторінки не проставляється. Таблиці та рисунки, розташовані на окремих сторінках, включають у загальну нумерацію роботи.

Нумерацію сторінок, розділів, параграфів (пунктів), рисунків, таблиць, формул подають арабськими цифрами без знака №. Розділи роботи повинні бути пронумеровані таким чином: після слова «РОЗДІЛ» ставиться його номер арабською (1, 2), після номера крапка не ставиться, потім з нового рядка друкується заголовок розділу прописними літерами з вирівнюванням по центру.

Підрозділи (параграфи роботи) нумеруються з використанням подвійної нумерації «Х. В.», де Х - номер розділу, В - номер підрозділу в межах цього розділу. Після номеру ставиться крапка. Потім назва параграфа з вирівнюванням по ширині. У кінці назви крапка не ставиться.

Оформлення таблиць.

Систематизовані дані та цифровий матеріал, як правило, оформляється у вигляді таблиць, що розробляються здобувачем вищої освіти самостійно. Логіка розміщення таблиці в тексті роботи є такою: посилання на таблицю із зазначенням її номера в тексті, представлення слова «Таблиця» та її номер із вирівнюванням праворуч (наприклад: Таблиця 1.4). Назва таблиці з вирівнюванням по центру, розміщення поля таблиці, зазначення внизу поля джерела, на підставі якого сформовано таблицю (наприклад: Джерело: розраховано автором за даними [25, с. 14-47]). Після цього слід здійснити аналіз представлених табличних даних. Наприклад: «Як видно з аналізу даних таблиці 1.4, коефіцієнт зміни росту депресивних станів 2021-2022 років має тенденцію до зростання».

Таблиці, рисунки (ілюстрації) подаються безпосередньо після абзацу, де вони згадані вперше або на наступній сторінці: Рисунок 2.3 або Таблиця 1.2

(курсивом), що означає третій рисунок другого розділу або друга таблиця першого розділу. Позначка Таблиця 1.2 ставиться у правому верхньому куті над відповідним заголовком таблиці, який розміщується над таблицею. Позначка Рисунок 1.2, та назву рисунка розміщують під ілюстрацією. Заголовки граф в таблиці слід починати з великої літери, підзаголовки - із малих, якщо вони є продовженням заголовків, та з великих, якщо вони є окремими реченнями. При переносі частини таблиці на інший аркуш слово «Таблиця», номер її і назву вказують один раз справа над першою частиною таблиці, над іншими частинами пишуть слова Продовження таблиці 1.2.

Загальні вимоги до цитування:

а) текст цитати починається і закінчується лапками та наводиться в тій граматичній формі, в якій він поданий у джерелі, зі збереженням особливостей авторського написання. Наукові терміни, запропоновані іншими авторами, не виділяються лапками, за винятком тих, що викликали загальну полеміку. У цих випадках використовується вираз „*так званий*“

б) цитування повинно бути повним, без довільного скорочення авторського тексту та без перекручень думок автора. Пропуск слів, речень, абзаців при цитуванні допускається без перекручення авторського тексту і позначається трьома крапками. Вони ставляться у будь-якому місці цитати (на початку, всередині, наприкінці). Якщо перед випущеним текстом або за ним стояв розділовий знак, то він не зберігається;

в) кожна цитата обов'язково супроводжується посиланням на джерело;

г) при непрямому цитуванні (переказі, викладі думок інших авторів своїми словами), що дає значну економію тексту, слід бути гранично точним у викладенні думок автора, коректним щодо оцінювання його результатів і давати відповідні посилання на джерело;

д) якщо необхідно виявити ставлення автора роботи до окремих слів або думок з цитованого тексту, то після них у круглих дужках ставлять знак оклику або знак питання.

Оформлення ілюстрацій. Ілюстрації (схеми, рисунки, графіки, діаграми) необхідно подавати в курсовій роботі безпосередньо після тексту, у якому вони згадані вперше, або на наступній сторінці. Загальна схема розміщення ілюстрацій аналогічна підходу до розміщення таблиць. Їх краще подавати у верхній половині аркушу паперу.

Ілюстрації починаються словом «Рис.» і нумеруються послідовно в межах розділу, за винятком ілюстрацій, поданих у додатках. Номер ілюстрації повинен складатися з номера розділу та порядкового номера ілюстрації, між якими ставиться крапка. Наприклад: Рис. 2.6. (шостий рисунок другого розділу). Номер ілюстрації, її назва та поясннювальні підписи розміщують

послідовно під ілюстрацією, друкуються звичайним шрифтом розміром 14 пт із вирівнюванням по центру, абзацний відступ відсутній.

На ілюстрації (таблиці, рисунки), які не створені автором особисто, необхідно в тексті давати посилання на відповідні літературні джерела. У разі подання громіздких ілюстрацій допускається зменшення кегля тексту до 12, а в ілюстраціях, що розміщені в додатках, до 10. Усі подані рисунки повинні бути побудовані здобувачем вищої освіти самостійно з використанням персонального комп'ютера. Скопійовані ілюстрації можуть розміщуватися лише в додатках як допоміжний ілюстративний матеріал.

Текстові написи в рисунках повинні бути написані державною мовою. Використання декількох мов не допускається. Не можна в тексті роботи подавати підряд декілька рисунків, оскільки це порушує існуючу логіку їх представлення в тексті.

Оформлення списку використаних джерел і посилань. Кожен використаний у роботі фактичний матеріал (фрагмент тексту, числові статистичні дані, цитата, відомості про конкретний факт тощо) повинен супроводжуватися посиланням на джерело. Посилання – це формалізований опис інформації про порядковий номер джерела у списку використаних джерел і фрагмент чи елемент джерела, розміщений у квадратних дужках. Якщо посилання здійснюється відразу на декілька джерел, вони виділяються одне від іншого крапкою з комою.

Наприклад: [4]; [4; 6; 12]; [4-9]; [12, с. 23-34].

Посилання розмішують у кінці речення перед крапкою або іншим пунктуаційним знаком (двокрапкою, комою, крапкою з комою тощо). При цитуванні запозичених переліків посилання слід подавати перед двокрапкою.

Наприклад:

Під інноваційним процесом розуміють комплекс численних інституційних утворень з багатьма прямими та зворотніми зв'язками, у межах яких інтенсивно взаємодіють виробники і споживачі знань [8, с. 12; 16, с. 32].

Список використаних джерел оформлюється згідно з ДСТУ 8302:2015 «Інформація та документація. Бібліографічне посилання. Загальні вимоги та правила складання».

Загальні вимоги до оформлення списку використання джерел:

- список складається за алфавітним порядком, причому джерела латиницею розташовуються після джерел кирилицею; допускається розміщувати джерела в порядку посилань;

- джерела одного автора розміщаються в хронологічній послідовності їх опублікування;

- кожне джерело включається у список лише один раз, навіть якщо нанього присутні декілька посилань у тексті роботи;
- джерела описуються мовою оригіналу (не перекладаються);
- список джерел оформлюється у вигляді нумерованого списку з використанням арабських цифр, після номера ставиться крапка.

Загальна схема опису джерел виглядає так: автор; назва; відповіальні особи; відомості про джерело. Кожне джерело у списку використаних джерел повинно бути представлено відповідно до правил бібліографічного опису.

Звертаємо увагу авторів курсових робіт що забороняється використання наукових праць країни-окупанта які опубліковані російською мовою в будь-якій країні, а також джерел іншими мовами, якщо вони опубліковані на території Росії та Білорусі.

Додатки. Додатки оформлюють як продовження курсової роботи на наступних її сторінках, розміщуючи їх у порядку появи посилань у тексті курсової роботи. Кожний такий додаток повинен починатися з нової сторінки. Додаток повинен мати заголовок, надрукований угорі малими літерами з першої великої симетрично відносно тексту сторінки. Посередині рядка над заголовком малими літерами з першої великої друкується слово „Додаток А” і велика літера, що позначає додаток.

Додатки слід позначати послідовно великими літерами української абетки, за винятком літер Г, Є, І, І, Й, О, Ч, Ъ, наприклад: додаток А, додаток Б. Один додаток позначається як додаток А.

Ілюстрації, таблиці та формули, розміщені в додатках, нумерують у межах кожного додатка, наприклад: рис. Д.1.2 - другий рисунок первого розділу додатка Д; формула А. 1 - перша формула додатка А.

5. ПОЛІТИКА ЗАПОБІГАННЯ АКАДЕМІЧНОМУ ПЛАГІАТУ.

Основні вимоги академічної добросередовища при підготовці курсової роботи.

Згідно Закону України «Про освіту» визначені основні види порушень академічної добросередовища:

Академічний плагіат

- відтворення (частково або повністю) творчих результатів, отриманих іншими особами, як результатів власної творчості;
- опублікування текстів інших авторів без зазначення авторства (обов'язкові посилання на літературні джерела біля тексту у квадратних дужках. Це літературне джерело повинно бути у списку використаних джерел).

Наприклад, «Як стверджує М. Овсяніко-Куликовський соціальні емоції це регулятор спілкування між народами[5]».

Помилки цитування.

Фабрикація – вигадування даних чи фактів, що використовуються в освітньому процесі, яких насправді не існує.

Відповідальність – при виявленні у курсовій роботі елементів академічної не доброчесності робота повертається автору для доопрацювання.

Відповідальність за порушення академічної доброчесності

Рекомендовані показники оригінальності текстів для курсових робіт здобувачів вищої освіти наступні:

- понад 80% – текст вважається оригінальним;
- від 60% до 80% – оригінальність тексту задовільна, слід перевірити наявність посилань на першоджерела;
- від 30% до 60% – робота допускається до захисту, але комісії із захисту слід звернути увагу низький рівень оригінальності тексту;
- менше 30% – робота не допускається до захисту.

6. ПІДГОТОВКА І ЗАХИСТ КУРСОВОЇ РОБОТИ.

Керівник, після отримання роботи від виконавця, повинен перевірити її і у випадку схвалення підписати та підготувати відгук про роботу для представлення завідувачу кафедри. (Курсова робота також може оцінюватися керівником самостійно).

Відгук керівника містить характеристику виконаної здобувачем освіти роботи за всіма розділами, висновки про її позитивні сторони і недоліки, міру самостійності автора в роботі над темою, про сформованість навичок роботи з науковою літературою, навичок теоретичного і експериментального дослідження, про обґрунтованість і цінність отриманих результатів і висновків, можливість їх застосування, а також висновок про допуск до захисту роботи, коли роботу оцінює комісія з викладачів кафедри або ж викладач самостійно оцінює роботу.

Після захисту курсові роботи зберігаються на кафедрі (у лаборанта) 2 роки, а потім передаються в архів.

7. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ

Курсові роботи здобувачів вищої освіти оцінюються за національною шкалою, 100-балльною шкалою та шкалою ЄКТС (Таблиця 1).

Таблиця 1

Шкала оцінювання

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка за шкалою ЄКТС	Оцінка за національною шкалою
90 – 100	A	відмінно
82 – 89	B	добре
74 – 81	C	
64 – 73	D	задовільно
60 – 63	E	
35 – 59	FX	незадовільно з можливістю повторного складання
0 – 34	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

При оцінюванні курсової роботи враховуються:

- актуальність, новизна обраної проблеми та практична значущість одержаних результатів;
- науково-теоретичний рівень змісту, теоретична обґрунтованість теми, узгодженість наукового апарату;
- чіткість структури і логічна послідовність викладення матеріалу, його відповідність сучасному рівню розвитку психологічної науки;
- якість і глибина наукового, теоретичного, методологічного та практичного аналізу проблеми, вміння самостійно працювати з літературними джерелами, оформлювати бібліографію;
- використання адекватних метоцій завданням методів дослідження, творчий підхід до аналізу психічних явищ, міра узагальнення результатів дослідницької діяльності;
- планомірний, систематичний і самостійний характер роботи здобувача освіти над темою, дотримання вимог академічної доброчесності, оформлення курсової роботи, своєчасність її подання на рецензування науковому керівнику.

Оцінка «відмінно» (90-100 балів) - курсова робота відповідає всім вимогам, містить елементи наукової новизни, має високе теоретичне та практичне значення; мета й завдання дослідження повністю досягнуті; у курсовій роботі зроблено широкий аналіз сучасних фахових джерел

вітчизняних і зарубіжних науковців, на цій основі побудовано формалізовану модель досліджуваної проблеми; зроблено публікацію за темою курсової роботи; використано сучасні методи дослідження, проведено комплексні розрахунки; належним чином аргументовано висновки та обґрунтовано пропозиції подальшого розроблення наукової проблеми; доповідь студента логічна, оформлення повністю відповідає вимогам.

Оцінка «Добре» (74-89 балів) - курсова робота в цілому відповідає вимогам; у ній подано власну оцінку фахових джерел з проблеми дослідження; самостійно проаналізовано підібраний теоретичний матеріал, зроблено висновки та сформульовано пропозиції, але вони не є достатньо аргументованими; мають місце окрім недоліків непринципового характеру: в теоретичній частині недостатньо проаналізовані фахові джерела, авторські висновки на їх основі мають необґрунтований характер; елементи новизни та практичної значущості чітко не представлені; відповіді на запитання членів комісії повні, конкретизують результати дослідження; оформлення відповідає вимогам.

Оцінка «задовільно» (60-73 балів) - курсова робота виконана переважно згідно вимог, розкриває тему, мету й завдання дослідження не чітко; прорефериовано необхідні літературні джерела, фрагментарно проаналізовано тематичні публікації; дослідження проведено, реалізовано всі його етапи; висновки сформульовані, носять декларативний характер, їм бракує необхідного обґрунтування, системності, узагальнення, перспективності; доповідь зачитана, ілюстрована наочними матеріалами; мають місце окрім зауваження згідно з рецензією наукового керівника; відповіді на запитання членів комісії поверхові, не аргументовані належним чином, рівень наукової та практичної підготовки автора - посередній; оформлення відповідає вимогам, однак, існують деякі огріхи;

Оцінка «незадовільно» (35-59 балі) - тема курсової роботи розкрита недостатньо, мета і завдання в повному обсязі не досягнуті; нечітко сформульований науковий апарат, відсутній критичний огляд сучасної літератури, її аналіз виконаний поверхово, переважає описовість, бракує системності та глибини, обсяг використаних фахових джерел недостатній; розділи не узгоджені між собою; висновки не опрацьовані належним чином, фрагментарно розкривають поставлені завдання, не містять перспектив подальшого розроблення досліджуваної проблеми; наявні значні недоліки в оформленні курсової роботи, текст містить граматичні й синтаксичні помилки; автор погано орієнтується в досліджуваній проблемі, має фрагментарні знання.

ДОДАТКИ

Додаток А

Приклад оформлення титульної сторінки

НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ПЕДАГОГІЧНИХ НАУК УКРАЇНИ
ДЗВО «УНІВЕРСИТЕТ МЕНЕДЖМЕНТУ ОСВІТИ»
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ ІНСТИТУТ НЕПЕРЕРВНОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ
КАФЕДРА ПЕДАГОГІКИ, ПСИХОЛОГІЇ ТА МЕНЕДЖМЕНТУ

КУРСОВА РОБОТА
 з дисципліни «Сучасні теорії соціальної психології»
 на тему:
«Соціальні цінності як фактор поведінки особистості»

Виконавець: *Павлова Ольга
Михайлівна,*
 студентка I курсу, групи ПС-
 24-11-зМ
 спеціальність 053 Психологія

Керівник: *Гаврилов Іван
Вікторови,*
 кандидат психологічних наук,
 доцент кафедри педагогіки,
 психології та менеджменту
 Білоцерківського інституту
 неперервної професійної
 освіти ДЗВО «УМО» НАПН
 України

Біла Церква 2024

Додаток Б**ЗМІСТ**

ВСТУП	3
РОЗДІЛ 1. НАЗВА РОЗДІЛУ	7
1.1. (Назва підрозділу)	7
1.2. (Назва підрозділу).....	15
РОЗДІЛ 2. НАЗВА РОЗДІЛУ	16
2.1. (Назва підрозділу)	16
2.2. (Назва підрозділу)	25
ВИСНОВКИ	30
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	34
ДОДАТКИ	44

Додаток В

Теми курсових робіт «Сучасні теорії соціальної психології»

1. Практичний аспект прикладної соціальної психології.
2. Зародження й розвиток теорій соціальної психології в країнах Заходу.
3. Соціально-психологічні особливості соціалізації особистості.
4. Передумови виникнення соціальної психології як самостійної галузі знання.
5. Особливості становлення предмету соціальної психології як науки.
6. Профілактика прояву булінгу у освітньому середовищі.
7. Специфіка процесу соціалізації в соціальній психології.
8. Соціально-психологічні аспекти залежності поведінки в міжособистісних відносинах.
9. Індивідуально-особистісні чинники успішності застосування технологій розв'язання конфліктів.
10. Стилі спілкування в сучасному соціумі.
11. ЗМІ як чинник формування самооцінки підлітків
12. Теорія інстинктів соціальної поведінки.
13. Соціально-психологічні чинники формування самооцінки особистості в спресових ситуаціях.
14. Соціально-психологічні характеристики девіантної поведінки підлітка.
15. Статусно-рольові характеристики особистості.
16. Становлення соціальної психології в Україні.
17. Технології роботи психолога в органах соціального захисту населення.
18. Збереження власної ідентичності особистості в суспільстві яке швидко змінюється.
19. Соціально-психологічні механізми спілкування.
20. Соціально-психологічні аспекти дослідження особистості.
21. Соціальні цінності як фактор поведінки особистості.
22. Соціальний контроль в малій соціальній групі.
23. Механізми формування соціального мислення.
24. Організація особистісного простору в сучасних умовах.
25. Соціально-психологічна характеристика процесу слухання.
26. Особливості поведінки людей в масових соціальних спільнотах.
27. Особливості поведінки людей в організованих соціальних спільнотах.
28. Соціально-психологічні механізми формування особистості.
29. Вплив масової культури на формування ціннісних орієнтирів молоді в сучасній Україні.'
30. Мала група у контексті соціальної психології.

- 31.. Соціально-психологічні особливості соціалізації особистості. Ціннісні орієнтації сучасної молоді.
32. Соціально-психологічні чинники само ефективності особистості..
33. Історичні передумови формування гуманістичної соціальної психології.
34. Форми та методи роботи психолога в сучасних закладах освіти.
35. Роль практичного психолога у силових структурах (Національна Поліція, ДСНС, Національна Гвардія, ДКВС, ЗСУ тощо).
36. Здійснення психологічного супроводу персоналу у кадрових підрозділах підприємств, організацій та установ різної форми власності.
37. Діяльність психолога у громадських організаціях.
38. Технології роботи психолога в органах соціального захисту населення.
39. Специфіка діяльності та функціональні обов'язки психолога в центрах зайнятості населення.
40. Самооцінка як чинник стратегії поведінки особистості у ситуації конфлікту в умовах воєнного стану.
41. Соціально-психологічні чинники агресивної поведінки особистості в умовах воєнного стану.
42. Вплив соціально-психологічного клімату на успішність професійної підготовки психологів.
43. Невербальна комунікативна компетентність як чинник само ефективності особистості.
44. Вплив самооцінки на переживання самотності особистості в умовах воєнного стану.
45. Соціальна тривожність як чинник соціальної поведінки особистості в умовах воєнного стану.
46. Прояви альтруїстично-егоїстичної спрямованості особистості у молодіжному середовищі.
47. Вплив вимушеної соціальної самоізоляції в умовах воєнного стану на згуртованість учнівського колективу.
48. Вплив стилю діяльності педагога на формування «Я-концепції» в умовах воєнного стану.
49. Психологічні особливості мотиваційної готовності до професійної діяльності майбутнього психолога.
50. Асоціальні прояви особистості, шляхи їх подолання та попередження.
51. Соціально-психологічні характеристики девіантної поведінки підлітка.
52. Соціально-психологічні умови подолання комунікативних бар'єрів учнівської молоді.
53. Психологічні особливості соціалізації у кризовому суспільстві.
54. Практичні аспекти прикладної соціальної психології.
55. Колективна думка як фактор впливу на прийняття рішень особистістю.
56. Соціально-психологічні бар'єри міжособистісного спілкування у підлітковому віці.
57. Міжособистісні конфлікти та їх подолання.
58. Вплив ЗМІ на соціалізацію підлітка в умовах воєнного стану.

59. Соціально-психологічні чинники булінгу у підлітковому віці
60. Вплив емоційно-вольової стійкості особистості на поведінку у надзвичайній ситуаціях.
61. Прояви комунікативних бар'єрів у навчальній діяльності здобувачів освіти.
62. Психологічні особливості мотиваційної готовності до волонтерської діяльності учнівської молоді в умовах воєнного стану.
63. Особливості психологічної реабілітації у реабілітаційних центрах.